Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Neratově

Panno Maria, dej nám,
abychom vysvobozeni od každého zmatku a omylu
nacházeli Pána ve všech věcech,
abychom v Něm ukotvili svá srdce
a stále mu sloužili v našich bratřích a sestrách.
papež František

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 461 725 172, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 6. června 2021, uzávěrka je 28. května 2021.
Příspěvky zasílejte na: evaskalnikova@yahoo.com
Fotografie v tomto čísle:
Marcela Vraspírová, Vojtěch Klimeš, Mirek Andrle, Věra Klimešová,
Eva Skalníková, P. Tomáš Enderle
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle
Redaktorka: Eva Skalníková

Římskokatolická farnost děkanství Polička
U SV. JAKUBA

FARNÍ POSEL

KVĚTEN 2021

Velikonoce 2021

5 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

31. března… se k nám do Poličky vrátila ona dvě Pacákova sousoší, která bývala pod kruchtou sv. Jakuba. Aktuálně se zahnízdila ve farní kapli a v dohledné době se vrátí do kostela, tentokrát v rámci expozice na severní empoře. Děkujeme chrudimskému Muzeu barokních soch, že nám je nechalo zrestaurovat a v dobré kondici vrátilo.

… také důstojní pánové z celého vikariátu slétli se do Poličky k prvnímu testování na covid, a když už tu takto před Velikonocemi byli, tak si před oltářem sv. Josefa obnovili své kněžské sliby.

… také sundávalo se lešení u hlavního oltáře kostela sv. Jakuba.

8. dubna… zastavil se otec Tomáš na městě, aby podepsal smlouvu o dotaci na opravu kostela sv. Jakuba. Tento rok nás město hodlá podpořit částkou 475 000 Kč.

13. dubna… se Bob Fliedr a Jakub Klimeš sešli s panem farářem na děkanství, aby prodiskutovali Bobem vypracovaný rukopis knihy o historii aktuální opravy kostela sv. Jakuba. Během této příjemné pětihodinové schůzky došli k mnohým závěrům, z nichž ten nejpodstatnější je ten, že kniha bude skvělá. Takže se máte na co těšit…

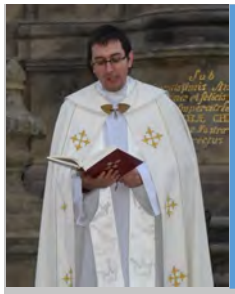

Slovo kněze

na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

určitě existuje řada věcí, které bychom mohli okoukat u našich protestantských spolubratří. Ta, která mi přijde zvlášť sympatická, je to, že netrpí zdaleka tolik nemocí klerikalismu, kterou nám tak často staví před oči papež František.

Jeden z projevů této nemoci u věřících může být představa, že se zbožnost vaří někde v kostele či na faře, a pan farář je kuchař a číšník, který nás obslouží něčím přiměřené kvality, v čem mu pomáhají pastorační asistentky.

V minulém roce jsme se na faře snažili co nejvíc Vám ulehčit a inspirovat Vás k prožívání mší svatých, slavností a liturgických dob v proměněné době. Mnozí z Vás se nadchnout nechali a mám z toho upřímnou radost. To je první krok. Ten druhý je umět žít dobře svoje křesťanství i bez této inspirace zvenčí, popřípadě si toto nakopnutí sám vyhledat, aniž by mi bylo servírováno.

V tomto mariánském měsíci budeme prožívat i přípravu na slavnost Seslání Ducha svatého. Jak svatodušní, tak mariánský rozměr by bylo záhodno nějak prožít. Jak? To už je na Vás…

A na mně vlastně taky. Jejda.

P. Tomáš Enderle
AMDG,
svátek sv. Vojtěcha, L. P. 2021

Jsme stále v BĚHU

Aktuální informace z Charity

A to nejen v tom, kde jsme po celý měsíc duben „Běhali srdcem pro Domácí hospic sv. Michaela“. O pestrosti celé měsíc trvající akce Vám rádi přineseme zprávu v dalším vydání Farního posla. V čase uzávěrky čísla, kterým právě listujete, je na tratích běhu ještě řada nadšených účastníků včetně například mladých hasičů z Pomezí, kteří se rozhodli charitní běh podpořit v rámci svého tréninku.

Takzvaně rozběhnutých akcí a aktivit ale máme daleko více…
Jedna z nich je Vám jistě důvěrně známá alespoň z venkovního pohledu. Nachází se na nároží poličských ulic Riegrovy a Vrchlického. Patrně již není nikdo, kdo by si nevybavil Charitní dům IV. – jeho kompletní, náročná rekonstrukce odstartovala 6. ledna 2020. Po 485 dnech obrovského pracovního nasazení po stránce projekční, stavební, organizační, ekonomické a také srdeční se proces nachází v cílové rovince a v blízkých dnech by měl „proběhnout cílovou páskou“… Svým způsobem tento konec bude znamenat nový začátek… Svou nesmazatelnou stopou se do tohoto projektu otiskla celá řada i Vás charitních dárců, kteří jste svými příspěvky rekonstrukci podpořili. Patří Vám naše veliké poděkování. Jsme rádi za vše, co bylo, a těšíme se na vše, co je před námi.

A o tom všem Vás budeme určitě rádi a brzy informovat.

Nadace pro Charitu

a pro ty, kdo naši pomoc potřebují

Do spektra podporovatelů našich charitních služeb patří rovněž nadace.

Nadace J&T například v roce 2012 finančně podpořila pořízení velkého vozu pro službu Denního stacionáře k převozu handicapovaných klientů. Nadace nás podpořila rovněž v roce 2020 v Burze filantropie, kdy spolu s dalšími čtyřmi donátory významně přispěla na pořízení dvou oxygenátorů pro naši Charitní ošetřovatelskou službu a službu Domácího hospice sv. Michaela (oxygenátory je možné zapůjčit i v rámci charitní půjčovny zdravotních pomůcek).

Nadační fond TESCO z programu „Vy rozhodujete, my pomáháme“ podpořil náš projekt „Dovolte nám pomáhat tam, kde voda znehodnotila Váš domov“ a přispěl částkou **20 000 Kč na pořízení dvou vysoušečů vzduchu**.

Oba nové vysoušeče spolu s našimi již stávajícími pilně pracují, slouží, vysouší, a tedy pomáhají v našem regionu všude tam, kde je třeba řešit tíživou situaci způsobenou vodou a přemírou vlhkosti.

Velice si vážíme spoluúčasti Nadačního fondu TESCO na řešení možných krizových situací a velmi ji oceňujeme.

Nyní zcela aktuálně děkujeme Nadaci Just CS za poskytnutí nadačního příspěvku ve výši **7 500 Kč na nákup zdravotnických potřeb pro naši charitní zdravotní službu**. Příspěvek umožnil zakoupit potřebné vybavení do zdravotnických brašen pro ošetřující personál Domácího hospice sv. Michaela. Jedná se o 3 tonometry, 3 pulsní oxymetry, 3 fonendoskopy a 3 vyšetřovací svítilny.
Této pomoci si rovněž velice vážíme.

Krásné překvapení

…nám připravila tak trochu tajemná „Skupina 1983“

Totiž… O zapůjčení našich charitních oxygenátorů neboli koncentrátorů kyslíku je veliký zájem též ze strany veřejnosti. Přestože se nám podařilo po úspěchu v Burze filantropie 2020 navýšit jejich počet na 9, kapacita se oproti potřebě a zájmu jevila stále nedostačující.

Rádi bychom tedy i na stránkách Farního posla z celého srdce poděkovali skupině lidí, dovolte nám říkat jí „Skupina 1983“, která se dala dohromady a nashromáždila finanční prostředky na zakoupení dokonce dvou těchto přístrojů za spolufinancování naší Charity. Tyto přístroje budou sloužit lidem s dýchacími problémy, kterých v době pandemie přibývá. V dnešních dnech je tato zpráva rozhodně tou zprávou, která přináší radost a utvrzení, že dokážeme společně konat dobré věci a pomáhat druhým.
Ještě jednou: „Děkujeme Vám.“

Výstava Adopce na dálku se na měsíc květen vrací do Poličky

Str. 4–6 připravila Marcela Vraspírová, Oblastní charita Polička

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Sbírky v minulém měsíci:

	Polička	Pomezí
4 . 4.: pro farnost	4.228 Kč	3.802 Kč
11. 4.: pro farnost	6.680 Kč	2.050 Kč
18. 4.: pro farnost	8.182 Kč	1.290 Kč

Mimořádné sbírky v následujícím měsíci:

2 . 4.: dveřní sbírka na Svatou zemi	8.170 Kč	
25. 4.: kněžský seminář	12.438 Kč	2.811 Kč

Domácí hospic sv. Michaela (postní kasičky) 37.152 Kč

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí.

Úklid kostela sv. Jakuba:

29. 4. 2021 od 16:30 hodin – 2. skupina
13. 5. 2021 od 16:30 hodin – 1. skupina
27. 5. 2021 od 16:30 hodin – 2. skupina
10. 6. 2021 od 16:30 hodin – 1. skupina

Tel. číslo na koordinátorku
Evu Skalníkovou: 604 378 599
Pokud máte chuť a čas se k nám přidat, ozvěte se.
S námi košťata nezahálí!

Poličské náboženství na youtube

Už měsíce pro Vás a ještě víc Vaše děti a vnoučata připravujeme (docela) krátká videa každý týden, abychom alespoň nějak nahradili chybějící výuku náboženství na školách. Náboženství pro druhý stupeň připravuje pan farář (nyní běží série o mši svaté) a pro první stupeň se radostně lopotil Stanislav Větrovský, kterému tímto za jeho službu děkujeme. Nyní začíná nová série nábožek pro první stupeň, pojatá z produkčního hlediska velkoryseji a kterou zaštiťuje Vojtěch Klimeš ve spolupráci s katechety naší farnosti. Tato nová řada videjí pojednává o znameních Boží přítomnosti ve světě, tedy o symbolech. Tak na to mrkněte. www.farnostpolicka.cz

Pater Stavěl a pater Spořil se hlásí do služby

Představení nové série článků

Musím se přiznat, že máloco mne na tomto světě přitahuje méně než cihly, peníze a rozhovory o těchto věcech. Uvědomuji si ale, že každý jsme jiný, a dokážu pochopit, že pro jiného jsou tato témata mnohem atraktivnější. A co víc, chápu moc dobře, že i když jsou to věci pro mne nepřitažlivé, to jim nic nebere na důležitosti. Vím, že v tomto ohledu bych se měl zlepšit. Ne nutně v organizaci oprav a správě peněz (byť tam je také vždy dost prostoru pro růst), ale v mé ochotě informovat o těchto věcech farní rodinu. Opravy na objektech farnosti a finance farnosti nejsou soukromou záležitostí faráře ani týmu, který se kolem něho utvořil, měly by zajímat mnohem širší okruh farníků. Tento zájem jsem málo pěstoval a málo uspokojoval. Mnozí faráři mluví hojně o těchto věcech v ohláškách, ale mně to nepřijde jako nejvhodnější místo pro tyto informace. Zato Farní posel je pro to jako dělaný. A nyní, když jsem ze sebe setřásl okovy redaktorování (Pán Bůh zaplať paní Skalníkové), mám víc prostoru věnovat se právě tomuto.

Přijměte proto jako první a hlavní projev mého pokání v této oblasti sérii článků na tato témata, kterou se nám stěží podaří do roka uzavřít. Tentokrát bychom začali pokusem o souhrn toho, co se povedlo zdokonalit za předchozích farářů.
V následujících číslech bychom šli akci za akcí za poslední čtyři roky. Povíme si, co se udělalo, komu za to vděčíme a často i kolik nás to stálo.

Kromě toho bych Vám rád podal ty nejpodstatnější informace o hospodaření farnosti. Tedy jinými slovy, co se děje s penězi, které dáváte jako dar farnosti a bez kterých bychom mohli stěží fungovat. Narážím v těchto věcech na řadu omylů a mylných předpokladů, které bych rád projasnil. Nevím, jestli dobré účty dělají dobré přátele a spokojené farníky, ale čím větší jasno bude i v těchto věcech, tím snadněji se budeme moci soustředit na to, co je skutečně podstatné, náš vztah s naším Nebeským Otcem.

P. Tomáš

Kronika malá oprav poličských

Vzpomínáte?

V nezáviděníhodné pozici ocitám se, když se budu snažit shrnout krátkým článkem souslednost oprav, kterých jsem nebyl svědkem, na rozdíl od velké části z Vás. Posloužím si tedy stručností tak extrémní, že se bude podobat spíše výčtu, který si ani nenárokuje kompletnost. Proč to tedy vůbec psát? Protože by mi přišlo zcela nevhodné začít sérii článků o opravách, na kterých jsem se podílel, jinak než poukazem na to, že navazuji na tisíce hodin obětavě a dobře odvedené práce. Výčet těchto stavebních počinů respektuje aktuální vymezení farnosti Polička a zcela (docela neférově) ignoruje všechny opravy, které jednotliví duchovní správci dělali v jiných farnostech jim svěřených. Pokud by chtěl někdo toto moje (ne)vzpomínání nějak doplnit osobnějším pohledem, je k tomu zván.

Svůj vlastní odstavec si zaslouží upozornění na hroznou křivdu. Formulace v článku vyznívají skoro tak, jako by za všechno mohli kněží, to oni lezli po střechách a vysekávali elektroinstalaci a opravovali statiku. Tak to samozřejmě není. Armáda dobrovolníků a profesionálů skrývá se za těmito neobratnými formulacemi. Odpusťte prosím, pokud zmiňuji Vaši zásluhu a přičítám ji panáčkovi, který třeba nehnul ani prstem. Vaše odměna je v nebi. A já na Vás myslím v modlitbách.

O opravách, které se konaly za P. Jiřího Schnittera jsem se to mnoho nedozvěděl především kvůli tomu, že se ho již nemohu zeptat. Co je v živé paměti farníků zapsáno, je fakt, že za něho se utvořil v kostele sv. Jakuba modernější liturgický prostor se současným dřevěným oltářem. Jeho vášní a chloubou byly ale dozajista zvony, které z darů a sbírek farníků nechal ulít v Halenkově čtyři a osadit je na věž do ocelových stolic.

Po jeho odchodu na odpočinek čekal otce Rudolfa Zahálku v Poličce pěkný kus práce. Minulá doba kostelům, farám a jejich opravám nepřála, a proto otec Rudolf velkou část objektů farnosti nalezl v neuspokojivém stavu a musel se s tím poprat. Za 16 let působení v Poličce udělal tolik stavebnické práce, co mnozí faráři nezvládnou za celý kněžský život.

Jak fara vypadá a že je vyhovující pro život kněze i farnosti, z velké části lze připsat právě otci Rudolfovi a jeho pravé ruce Alence. Velkou část fary vyklidil od sklepů až po půdu. Nechal udělat novou elektroinstalaci, opravil omítky a vymaloval. Udělal velkou rekonstrukci vnitřku, pořídil nové dveře a okna i s mřížemi, položil v přízemí podlahy, zřídil sociálky a technický výtah. Natřel střechy a zkultivoval přidružená hospodářská stavení, zahradu a prostor před farou. Moji zvláštní vděčnost si získal tím, že vytvořil kapli na faře, která je mi radostí a oporou.

Práce jako na kostele bylo u sv. Michaela, komplet oprava střechy, krovy i krytina, hromosvody, fasáda, okna, elektroinstalace, výmalba, rekonstrukce sakristie a zpovědní místnosti, liturgický prostor i ozvučení. To jsou akce dovršené. Žel stále ještě nedokončeny jsou dva projekty započaté otcem Rudolfem: varhany se snad už příští měsíc vrátí na kůr v dobré formě, ale zvon ve zvonici ještě stále nevisí a ještě nevíme, kdy viset bude.

Stejně jako za otce Rudy se vrátil život do kostela sv. Michaela, podobně se obnovily bohoslužby v modřeckém kostelíčku Nejsvětější Trojice, který potřeboval fasádu, vyklizení, okapy a řadu dalších zásahů, díky kterým se v něm můžeme scházet alespoň dvakrát do roka. Méně dramatické zásahy byly třeba u sv. Vavřince v Květné, kde se zřídila nová elektroinstalace.

Naopak nadmíru dramatické bylo dění kolem sv. Jiří v Pomezí. V roce 1996 musel být kvůli statické havárii kostel téměř den ze dne vyklizen a zavřen. Podpůrná lešení a lana jej ochránila před nejhorším a bylo třeba začít kout plány a střádat na obnovu. V roce 2005 se kostel mohl znovu otevřít a vysvětit po generální opravě, kterou z nemalé části financovali někdejší němečtí obyvatelé Pomezí.

Poslední odstavec rudovské éry musí pojednávat o svatém Jakubu. Vyhánění dřevomorky z věže a vynášení sutě jste se jistě někteří účastnili. Méně z Vás již pokládalo novou střechu na přelomu století. Nové skříně do sakristie, kompletace lavic z kůru dolů do lodi i nový ambon jasně ukazují, že oblíbeným Rudovým materiálem je dřevo. V roce 2002 se udělala úprava presbytáře do nedávné podoby, zahrnovala zvýšení podlahy a přesun panských lavic. Také se udělala nová elektroinstalace s ozvučením a v jižním vchodu se zřídila zpovědní místnost.

Otec Adrian po Rudovi přišel do farnosti na tři roky, ale i tak tu zanechal dodnes viditelnou stopu. Mou osobní vděčnost si získal tím, že na faře nechal vybudovat plynové topení, protože málokdy mám příležitost k tomu luxusu, abych si zatopil v Rudových kamínkách rozmístěných po faře. Kromě toho také zřídil novou dvojici sociálek v patře. Ty se hodí zvláště teď, kdy bývá fara hojně využívána jako ubytovací zařízení pro dělníky na kostele.

V Pomezí se zapsal nejen ambonem a křížem v presbytáři u sv. Jiří, ale především potřebnou komplexnější opravou kaple na Baldě včetně opravy fasády, výmalby a odvodnění.

Na kostele sv. Jakuba se podepsal především nezbytně nutným započetím řešení statického stavu věže a započetím oprav na ní. Tyto opravy byly jedním z prvních impulzů, které vedly k aktuálně dokončované generální opravě.

Otci Miloslavu Brhelovi byl dán ve farnosti dvojnásobek let, tedy šest. Osobně mám ale podezření, že opravy nemá o nic více v lásce než já a své silné stránky upřel jinými směry. A přeci nám tu po něm leccos materiálního zůstalo. Sociálky na zahradě fary i zřízení kuchyňky na faře symbolicky vyjadřují přechod fary v místo setkávání farníků a nejen byt faráře.

U svatého Michaela nechal opravit dveře a nechal vylepšit ozvučení a osvětlení. V Pomezí se za něho dělalo odvodnění kostela sv. Jiří. Ve farním kostele se dokončila oprava věže a do lavic se pořídilo topení. Do jisté míry klenotem v jeho snažení jsou nové zvonové stolice a znovuzprovoznění zvonů na věži.

Právě za jeho působení a s jeho požehnáním se pod tlakem času připravoval projekt generální opravy kostela svatého Jakuba. Ale to není na článek do Farního posla, ani na sérii článků ne, to by chtělo celou knihu. Kéž by se našel nějaký farník, který by ji zvládl sepsat.

P. Tomáš

Modlitba za farnost

Rok svatého Josefa nekončí

K roku svatého Josefa jsme pro Vás připravili ještě jeden dárek, který nacházíte jako přílohu tohoto vydání Farního posla, případně si jej můžete vzít také na stolečku v kostele. Podíleli jste se na něm Vy všichni, kdo jste se při naší březnové dálkové svatojosefské oslavě zamysleli nad tím, co byste rádi na přímluvu svatého Josefa vyprosili naší farnosti u Pána Boha, a dali nám to vědět.

Kéž se tuto modlitbu modlíte s radostí a v důvěře, že svatý Josef podepře poličskou farní rodinu v jejích slabostech a rozhojní vše dobré, co do ní nebeský Otec vložil.

V. E.

Připomínám také, že je možné i nadále u sochy svatého Josefa na faře psát své úmysly modliteb. Za ně bude až do konce roku sloužena mše svatá vždy kolem 19. každého měsíce. Úmysly samotné nebudou nikde čteny, naopak po skončení roku svatého Josefa budou zlikvidovány tím nejbezpečnějším způsobem – ohněm.

E. T.

Modlitba růžence v květnu

za ukončení pandemie COVID-19

Papežská rada pro novou evangelizaci ve středu 21. dubna uvedla, že „pro hlubokou touhu Svatého otce bude měsíc květen věnován modlitebnímu maratonu na téma ‚Modlitba k Bohu stoupala ustavičně z celé církve'". Katolické svatyně celého světa budou zvláštním způsobem zapojeny jako propagátoři modlitby růžence mezi katolickými jednotlivci, rodinami a komunitami.

Papež František hovořil o koronaviru a jeho ekonomických dopadech ve videoposelství účastníkům 27. iberoamerického summitu v Andoře dne 21. dubna.

„Pandemie COVID-19 si vyžádala od každého národa a jeho občanů obrovské oběti," řekl. *„Krize vyzvala celé mezinárodní společenství, aby se společně s duchem odpovědnosti a bratrství zavázalo čelit mnoha výzvám – těm, které již probíhají, i těm, které přijdou."*

Papež řekl, že se modlí za miliony lidí, kteří na COVID-19 zemřeli nebo kteří nemocí trpí, i za jejich rodiny: *„Pandemie nerozlišovala a zasáhla lidi všech kultur, vyznání, sociálních a ekonomických vrstev."*

Zdůraznil, že je důležité považovat očkování proti koronaviru za *„univerzální společné dobro"*.

„V této oblasti jsou obzvláště vítány iniciativy, které usilují o vytvoření nových forem solidarity na mezinárodní úrovni, s mechanismy zaměřenými na zajištění spravedlivé distribuce vakcín, které nejsou založeny na čistě ekonomických kritériích, ale berou v úvahu potřeby všech, zejména těch nejzranitelnějších a nejpotřebnějších."
„S naléhavostí musíme zvážit model obnovy schopný generovat nová, inkluzivnější a udržitelnější řešení zaměřená na všeobecné společné dobro, splňující Boží slib pro všechny lidi," uvedl dále papež.

Dodal, že při reakci na koronavirus by se pozornost měla věnovat tomu, aby byla zreformována mezinárodní dluhová struktura a umožněn přístup k externímu financování na podporu ekonomického rozvoje tak, *„aby se každý mohl dostat ze současné situace s nejlepší šancí na zotavení"*.

„Nic z toho nebude možné bez silné politické vůle, která má odvahu rozhodnout se změnit věci, zejména priority, tak, aby to nebyli chudí, kdo zaplatí nejvyšší cenu za tyto tragédie, které zasáhly naši lidskou rodinu," řekl.

Zdroj: Catholic News Agency

Proměna farnosti

… „z udržovacího režimu k misijnímu zápalu“

To je název knihy kanadského katolického kněze Jamese Mallona z roku 2016, která u nás vyšla v češtině v Karmelitánském nakladatelství v roce 2018. Autor v knize nejprve popisuje, v čem tkví jádro současných potíží mnoha farností, vychází přitom z osobní praxe v pastoraci a porovnává ji s výzvami církevních dokumentů a papežů z posledních desetiletí. Následně předkládá vizi, jak věci změnit společně s řadou v praxi vyzkoušených podnětů, jak dospět k tomu, aby se farnosti začaly probouzet. Některé podněty nejsou snadno přenosné do našeho prostředí, přesto je možné se nechat knihou inspirovat i v naší farnosti.

Přemýšleli jste někdy o tom, jak je na tom naše farnost? Je pouze v udržovacím režimu nebo už ani to ne? Máme nějaké vize a stanovené cíle, kterých chceme dosáhnout? Může se kdokoli cítit přijatý naším konkrétním společenstvím? Pokud si stejně jako my myslíte, že je v naší farnosti co zlepšovat, budeme rádi, pokud nám pomůžete vymyslet, jak začít. Hledáme lidi ochotné přečíst si knihu Jamese Mallona a posléze se společně zamyslet, jak přečtené zužitkovat u nás v Poličce. Abyste se mohli snadněji rozhodnout, zda si chcete tuto knihu přečíst, nabízíme v následujících odstavcích několik citací.

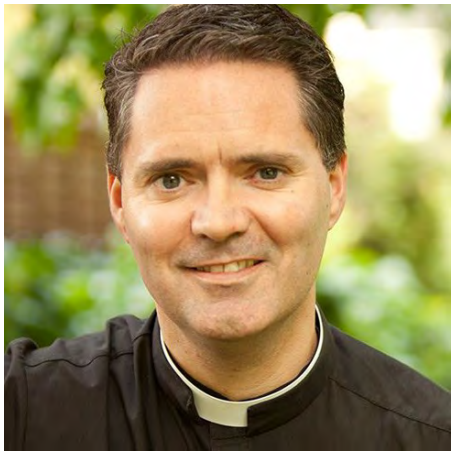

V naší církvi se dnes hodně mluví o různých krizích, nejhlubší z nich je krize identity a všechny ostatní jsou jen jejími symptomy. Zapomněli jsme, kým jako církev vlastně jsme a co jsme povoláni dělat. Zapomněli jsme na své misijní poslání – hlásání evangelia do té míry, že se spokojujeme s údržbou a službou sobě samým.

To, že církev existuje kvůli hlásání evangelia, v posledních padesáti letech potvrzují papežové i teologové, pro většinu katolíků je ale misijní povolání něco, co koná hrstka katolíků v dalekých zemích. Naší pastorační slabostí a úkolem, se kterým nejvíce bojujeme, je ale právě ten, který tvoří samotný střed poslání svěřeného církvi Kristem: získat za učedníky… Lidé shromáždění v našich kostelích jsou povoláni, aby získávali za učedníky, ale většina z nich se zatím učedníky nestala.

Během uplynulých padesáti let prožila naše společnost cosi, co lze nejspíš označit za nejdynamičtější proměnu v lidských dějinách. Katolická praxe na západě ovšem zůstává povětšinou nezměněná. Pokud jsme křtili a vyučovali ve školách, chrlili jsme zástupy „praktikujících katolíků“. Zachování víry a účast na bohoslužbách podporovala převládající kultura. A teď? Kolik rodičů a starých lidí nese jako bolest a výčitku, moje děti nechodí do kostela… „Co jsem udělal/a špatně?“ Rodina na pohřbu své zbožné babičky zdvořile přetrpí nesrozumitelný obřad v prostředí, kde se cítí ztracení. Biologická rodina a rodina víry se už málokde překrývají. Udělali pro své děti to, co udělali jejich rodiče pro ně. Není nic přirozenější než toto. Problém je jinde: nikdo jim neprozradil, že pravidla se mezitím dočista změnila. Jako při zápase v ragby, který by se bez varování v poločase změnil na zápas fotbalový, trpí mnoho těchto lidí tím, že jsou trestáni, a nevědí za co. To, co pro své děti udělali, by stačilo, před 60 lety.

V Latinské Americe proběhl výzkum, při kterém byly provedeny stovky rozhovorů s lidmi opouštějícími katolickou církev kvůli přejití k jiným protestantským či evangelikálním uskupením. Latinskoameričtí biskupové zahrnuli jeho výsledky do dokumentu z Aparecidy:

1) Věřící nikdy v katolické církvi neprožili „osobní“ setkání s Ježíšem Kristem (které by bylo hluboké a silné) – v jiných církvích ano. Došlo k tomu na základě hlásání a osobního svědectví evangelizátorů, které vedly k osobnímu obrácení a naprosté proměně života. V katolické církvi nic takového neprožili.

2) V jiných uskupeních prožili společenství – kde jsou lidé „přijímáni… a cítí se

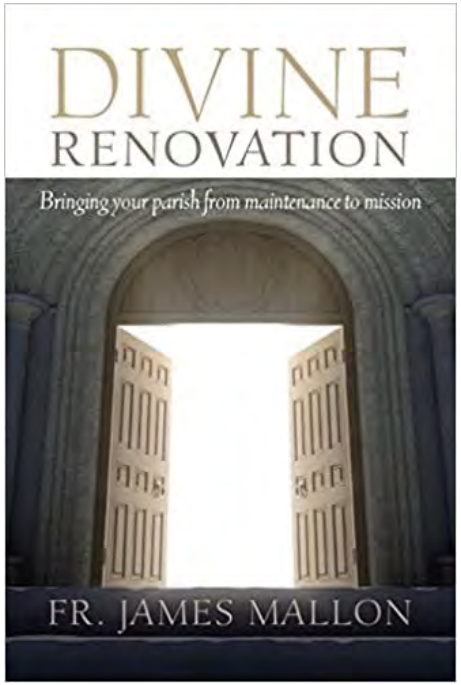

doceněni, vnímáni a zahrnuti do církve“. To v katolickém prostředí neprožili.

3) Biblická a nauková formace nemá podobu „teoretických a neosobních vědomostí“, ale čehosi, co vede k „duchovnímu, osobnímu a společnému růstu“ a k lidské zralosti.

4) Misijní odhodlání, které členy církve vede z kostelních lavic – k setkání s lidmi na okraji, aby je uváděli do Boží rodiny.

Nikdy nezapomenu na odpověď jednoho muže v mé první farnosti, když jsem se ho pokoušel dostat na kurzy ALFA. Řekl mi: „Víte, otče, já nejsem až tak pobožný.“ Jako by mi chtěl říct: „Copak to nechápete? Chodím do kostela jednou za týden. Svou část dohody plním. Teď dělejte, co se čeká od vás, a nechejte mě

na pokoji.“ Osobní svatost se čeká od kněze, ale povolání k ní už nemá sebemenší spojitost s průměrným praktikujícím katolíkem.

Co však přinesl církvi II. vat. koncil? Možná především 2 věci: povolání ke svatosti a k misii. Ale především VŠEOBECNÉ povolání – každému adresované povolání ke svatosti a k misii. (Gaudete et exsultate – exhortace papeže Františka)

Církev je ze své podstaty misijní – tuto ztracenou (pozapomenutou) identitu máme obnovit. Církev je jako bicykl – je stabilní a dobře funguje v POHYBU; když ho necháš stát, upadne.

Co zastaví ony společenské změny, které uzavírají farnosti samy do sebe? Odpověď zní – NIC. Nezabrání tomu nic – pokud nebudeme usilovat o zásadně hlubší proměnu!

Copak je opravdu možné skupinu anonymních jedinců, kteří se scházejí na hodinu týdně pod jednou střechou, popsat jako společenství? Neřekl bych. Skutečné společenství je tam, kde nás lidé znají a mají rádi. Mezi lidmi, za které cítíme odpovědnost a kteří zase cítí odpovědnost za nás.

Pomozte společenství ke zdraví a růst už přijde sám. V celosvětovém měřítku platí, že církve, které jsou zdravé, rostou a získávají za učedníky, přijaly model místní církve jako „společenství malých společenství“. Ve zdravé církvi se zapojení do malé nebo středně velké skupiny nepovažuje za možnost, ale je to nezbytná část života dané místní církve.

Panna Maria vyznala: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté“ (Lk 1,49). Věříš tomu, že Bůh v tobě a skrze tebe může udělat veliké věci? Věříš tomu, že když se zahledíš na svých pár ubohých chlebů a ryb a uslyšíš přitom, jak Pán v tvém srdci říká: Ty jim dej jíst!“, rozmnoží i to málo, co máš?

Nejsme to my, kdo něco mění – svět, diecézi, farnost nebo třeba jen sebe. Působí to Boží Duch, který obnovuje tvář země, který zrodil církev a přivádí ji, aby se rodila stále znovu. To svatý Duch Boží nás vede, abychom přijali svou pravou identitu misijní církve. To Boží Duch vylitý při nových Letnicích nás uschopňuje, abychom dokázali vyvolat novou evangelizaci.

Oslovilo Vás výše napsané? Jste ochotní si přes léto přečíst knihu Proměna farnosti? Dejte o tom vědět některé z pastoračních asistentek. Rády ji pro Vás zajistí.

Vojtěch Klimeš a Věra Klimešová

Knihu Proměna farnosti dávali jako dárek na Zelený čtvrtek v některém z minulých let otcové biskupové všem kněžím v České republice. To je jasný signál toho, že bychom návrhům v této knize popsaným měli věnovat pozornost. Stěží byste našli věc, která mi udělá takovou radost, jako to, kdyby co nejvíce lidí v naší farnosti hledalo způsoby, jak by se mohl můj život a život našeho společenství co nejvíce podobat tomu, k čemu nás vede Duch Boží. A proč se k tomu nenechat vyprovokovat zrovna třeba touhle knihou?

P. Tomáš

Kaple sv. Jana Nepomuckého v Hartmanicích

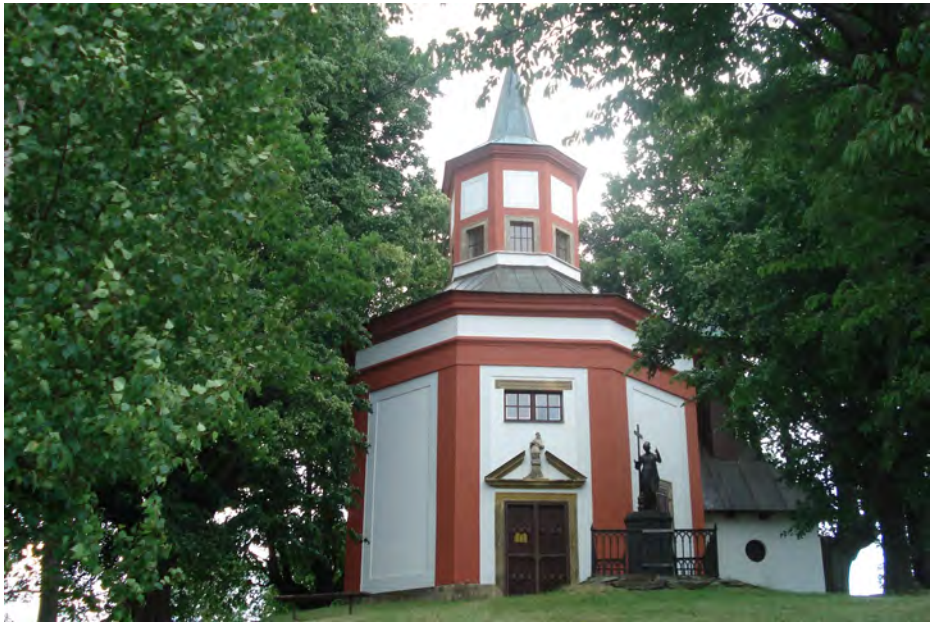

Na vysokém návrší západně od města Bystrého shlíží do romantických zákoutí Valburčina údolí kaple sv. Jana Nepomuckého, dnes v širokém okolí známá jako Hartmanská kaplička. Je dominantou kraje, nachází se v místě, kde byl kdysi morový hřbitůvek.

V roce 1705 byly položeny základy na místě starší kaple, zasvěcené andělům strážným, a v roce 1708 byla vysvěcena bysterským farářem Bohumírem Herbstem ke cti svatého Jana Nepomuckého.

Jedná se o centrální stavbu s klenutou kopulí a otevřeným výhledem do osmiboké věže v podobě lucerny v jejím středu. Věžičku s okny obstupují římsy. Střecha byla pokryta šindelem. V západní kruchtě nesené valenou klenbou se nachází vchod zdobený kamennou sochou sv. Jana Nepomuckého. Do kaple vedou po stranách ještě další schody, jižní strana má předsíň, nad niž se tyčí cibulová věžička.

Ve zvoničce nad vchodem do kaple se rozezníval zvonek z roku 1846, slitý Karlem Stanerem v Brně. Tento zvon padl roku 1917 za oběť rekvizici. Jeho náhradou se stal ocelolitinový zvon z

roku 1918. Strany zvonu byly zdobeny reliéfem zkřížených mečů s letopočtem 1914 a reliéfem letopočtu 1918. Pro měkčí úder a lepší hlas měl zvon místo železného srdce zasazen mosazný váleček. Výrobce zvonu není znám, v úvahu přicházejí plzeňské Škodovy závody nebo Vítkovické železárny.

Z chrámu v Bystrém byl do kaple převezen barokní oltář. Zobrazuje sv. Jana při modlení, nad ním nesou andělé gloriolu, biret a lilii. Rámec reliéfu tvořily sochy světců, patronů kaple sv. Václava, Vojtěcha, Víta, Zikmunda, Prokopa a Ludmily a skupinka andělů s knihou a jazykem v oblacích. Vrchol reliéfu završuje soška anděla strážného.

Interiér kaple je doplněn osmibokou kazatelnou a jednoduchými varhanami. Kaple je vyzdobena obrazy svatých – Antonína, Rocha a Šebestiána, sv. Anny, Maří Magdalény a sv. Josefa. Uvedené malby jsou dílem Jana Dittmana, svitavského malíře a restaurátora.

Na východní vnější straně kaple se nachází náhrobek bysterské baronky Marie Rebeky z Hohenemsů. Marie Rebeka Josefa z Harrachu, narozena 1742, rozená z Hohenemsů, zemřela 18. dubna 1806 ve Vídni a byla pohřbena pod oltářem za velké účasti duchovenstva, šlechty a lidu, který nejvíce želel odchodu marnotratné, ale dobrotivé paní.

Náhrobek dal své ochránkyni a dobroditelce zhotovit v roce 1835 její chráněnec a pozdější generálporučík bavorské armády Jan Nepomuk Kunst*), bysterský rodák. Náhrobek je opatřen aliančním erbem Harrachů a Hohenemsů, ale železné zábradlí a klekátko vzalo časem za své. Zapomenuto bylo i generálovo přání, aby ve výroční den hraběnčina úmrtí byla ve farním kostele v Bystrém sloužena zpívaná zádušní mše nebo v Hartmanské kapli smuteční requiem. Nápis na náhrobní desce v českém znění: „*Zde odpočívá Vysokorozená paní hraběnka Marie Rebeka z Harrachů, rozená říšská hraběnka z Hohenemsů, narozená 16. dubna 1742, zemřela 18. dubna 1806 ve Vídni. Držitelka panství Hohenems, Bystré a Kunín. S vděčností věnuje v roce 1835 tento pomník své velectěné dobroditelce v Bystrém se narodivší plukovník královského bavorského vojska Johann Nepomuk von Kunst, rytíř velkovévodského toskánského Řádu sv. Josefa.*“

Na západní straně je náhrobek s pomníkem baronky Ernestiny z Langetu, poslední majitelky bysterského panství. Ernestina, svobodná paní z Langetu, byla poslední držitelkou svěřenectví Hohenemsů. Kolem sebe shromažďovala skvělou společnost, a to nejen okolní šlechtice, ale i umělce, např. Jana Nerudu, Josefa Mánese. Díky její dobročinnosti a vlídnému jednání se za jejího života skvěl bysterský zámek jako pravé panské sídlo.

Neprovdána zemřela 22. února 1868 a s ní vymřel rod Hohenemsů po přeslici. Pochována byla podle své žádosti v hrobce u kapličky. Baronku pohřbil 27. února 1868 bysterský děkan, lidumil a vlastenec Karel Scharfenberger. Smutečního obřadu v zámku a u kaple se zúčastnila sousední šlechta, kněží, učitelé, úředníci velkostatku, občané z města i sousedních obcí a zvláště četná chudina. Její hrob, zhotovený stavitelem Karlem Klenkem v roce 1868, zdobí železná socha krásné ženy, která svou zdviženou paží ukazuje na městečko v údolí, jež baronka tolik milovala. Náhrobní deska je pokryta německým textem: „*Hier ruhet Ernestine Reichsfreyen von Langet…*“ Na náhrobním kameni uprostřed železného plůtku jsou erby říšského hraběcího rodu z Hohenemsů a svobodných pánů z Langetu. Na pomníku je německý text: „*In tiefster Trauer, liebe Verehrung und Dankbarkeit weihen dieses Denkmal der Edelstein der Frauen! Die Hinterbliebenen.*“ Volný překlad: „*V nejhlubším smutku z vřelé úcty a vděčnosti zasvěcujeme tento pomník paní z nejušlechtilejších! Pozůstalí.*

V roce 1932 byla kaple nově zastřešena a omítnuta. Její vnitřní rekonstrukce se pak uskutečnila v roce 1948, kdy byly obíleny zdi, znovu natřen a pozlacen oltář, obrazy vyčištěny od prachu.

V roce 1962 došlo k rozsáhlé rekonstrukci střechy kaple a opravě omítky. Na podzim roku 1968 bylo zavedeno do kaple elektrické osvětlení. V roce 1994 byla vybudována lépe přístupná cesta ke kapličce. Poslední větší oprava střechy a fasády kapličky byla uskutečněna v roce 1995.

**) Jan Nepomuk Kunst, *9. května 1779 v Bystrém u Poličky, +16. listopadu 1877 v Mnichově*

zdroj: http://hartmanice.net/

Připomínáme si…

Mons. Jan Vokál

Před deseti lety, 7. května 2011, přijal biskupské svěcení ve vatikánské bazilice sv. Petra z rukou vatikánského státního sekretáře kardinála Tarcisia Bertoneho rodák z Hlinska Jeho excelence Mons. JUDr. Ing. **Jan Vokál** JU.D., kterého dne 3. března 2011 papež Benedikt XVI. jmenoval 25. biskupem královéhradeckým. Úřadu se ujal v sobotu 14. května 2011 při slavnostní intronizaci v katedrále svatého Ducha v Hradci Králové. Za své biskupské heslo si Jan Vokál zvolil začátek známé mariánské modlitby „SUB TUUM PRAESIDIUM“ (Pod ochranu tvou).

Za několik dní po této intronizaci ukončil 23. května 2011 svou pozemskou pouť jeho někdejší předchůdce otec arcibiskup Karel Otčenášek. Jeho životopis byl uveden ve Farním poslu 4/2020.

Václav Šrám - kněz a historik

Václav Šrám se narodil 29. května 1851 v domkářské rodině ve Velké Jesenici. Z jesenické jednotřídní školy brzy přešel do náchodské hlavní školy a odtud na královéhradecké gymnázium, kde mu díky dobrému studijnímu prospěchu bylo odpuštěno školné. Středoškolská studia zakončil v Rychnově nad Kněžnou, kde se jako žák setkal s Augustem Sedláčkem*. Odtud možná pramení jeho pozdější záliba v historii.

Po absolvování královéhradeckého biskupského semináře a krátkém působení v německé farnosti v Orlických horách byl 10. května 1878 ustanoven za kaplana v České Skalici. Zde se poprvé setkáváme s jeho historickou a vlasteneckou prací, konkrétně s knihou Povšechný přehled okresu českoskalického, která se na stovce stran věnuje širokému záběru témat od historie přes geografický popis až po hospodářský a jazykový přehled.

Šrám spoluzakládal českoskalickou čtenářskou besedu, stál u myšlenky osazení pamětní desky J. F. Smetanovi** v rodných Svinišťanech a angažoval se při organizaci vybudování pomníku Boženy Němcové na českoskalickém náměstí. Již tehdy přispíval do časopisů a denního tisku.

Touha po samostatné dráze jej počátkem osmdesátých let 19. století odvádí z České Skalice na pouť po východních Čechách (Polička, Trutnovsko***). Část devadesátých let strávil jako farář na Benešovsku a do konce století pak pobýval na beneficiu ve Starém Bydžově. Posledním Šrámovým působištěm pak byla fara ve Smidarech nad Cidlinou.

Život v církevních službách neznamenal pro Šráma omezení badatelských záměrů – ve Starém Bydžově vedl průzkum kostela, který spravoval, a věnoval se historii města. Stal se zde také zakládajícím členem Spořitelního a záložního spolku a byl členem hospodářské besedy. Po přechodu do Smidar připravil své nejrozsáhlejší dílo – čtyřsetstránkové Paměti městečka Smidar nad Cidlinou. V městečku, jemuž věnoval své největší dílo, dne 9. února 1909 zemřel.

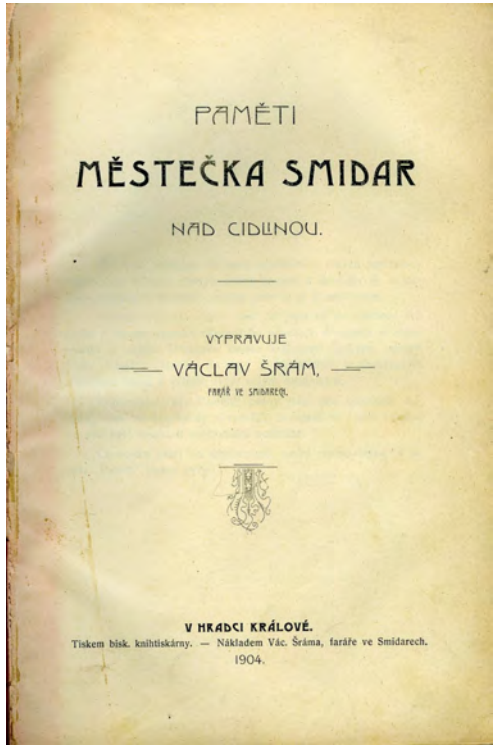

PAMĚTI

MĚSTEČKA SMIDAR

NAD CIDLINOU.

VYPRAVUJE

VÁCLAV ŠRÁM,

FARÁŘ VE SMIDAREC.

V HRADCI KRÁLOVÉ.

Tiskem bisk. knihtiskárny. — Nákladem Vác. Šráma, faráře ve Smidarech.

1904.

Literatura:

Zdeněk Slavík, Václav Šrám (1851–1909) – kněz a historik, Východočeský sborník historický, 6, 1997

** August Sedláček, český historik, genealog, sfragistik a heraldik (*1843 Mladá Vožice +1926 Písek)*

***Josef František Smetana, bratranec hudebního skladatele Bedřicha Smetany, se narodil 24. března 1801 ve Svinišťanech u České Skalice. Vstoupil do kláštera, kde byl 14. srpna 1826 vysvěcen na kněze. Byl profesorem na plzeňském filozofickém ústavu a gymnáziu. Právě Josef František Smetana se zasadil o popularizaci astronomie v Čechách a přispěl k tomu ve své době i první českou knihou o astronomii. V této učebnici pojmenoval původními českými výrazy astronomické objekty, pro které se dosud používaly jen názvy německé či latinské. Zemřel 18. února 1861 v Plzni. Dodnes je považován za jednoho z největších myslitelů a učitelů své doby v Plzni. Na jeho počest byla roku 1874 odhalena jeho socha před Studijní a vědeckou knihovnou Plzeňského kraje, kde byl původně Filozofický ústav. Park, kde socha stojí, nese Smetanovo jméno – Smetanovy sady. V jeho rodných Svinišťanech byl odhalen pomník v roce 1883. Náhrobek na Mikulášském hřbitově v Plzni, kde je pochován, se podařilo obnovit v roce 2017, slavnostní odhalení proběhlo v rámci konference o životě a díle Josefa Františka Smetany.*

****V Poličce působil pravděpodobně v letech 1882–1884 jako katecheta, poté ustanoven farářem v Markušicích u Trutnova.*

Str. 17–21 připravil Mirek Andrle

Maria a dnešní životní styl

Májová promluva

Lidské dějiny netvoří zpravidla životopisy žen, ale mužů. Muži vedou války, muži osnují revoluce, muži plánují pětiletky a budovatelské akce. Muži vedou v hudbě, umění, ve vědě, muži určují směr filosofii a náboženství. Jaké místo tedy zbývá v dějinách lidstva ženám? Velcí muži vytvářejí dějiny, ale ženy vytvářejí velké muže. Chceme-li poznat původ velkých nadání, dojdeme zpravidla ne k otcům, ale k matkám. Vynikající otcové nemívají stejně geniální syny – muži spotřebují své dary jaksi sami, ale ženy své nadání odevzdávají dětem, příští generaci.

Chtěl bych dnes v rámci našich úvah, co dala Maria lidstvu, zauvažovat, co dává lidstvu Mariin vzor věčného, tajemného, plného ženství.

Virgo, sponsa, mater – panna, snoubenka, matka, to jsou tituly Mariiny, to jsou tři stupně každého ženství. Jako Pannu Marii titulujeme, jako ideál panenství ji ctíme. Ale panenství, to není cíl sám o sobě, panenství je doba růstu životodárného kmene, který má vydat bohaté plody. Byli jste někdy při skládání slavných slibů klášterních panen – řeholnic? Konají se při mši, která je zásnubní mší. Nechybí ani závoj nevěsty, neboť konečným cílem jejich panenství je stát se nevěstami, nevěstami Ježíšovými a duchovními matkami.

Svatý Augustin to krásně vysvětluje: Proč Bůh tvořil? Proč tvořil svět, lidi? – Z lásky. Z lásky a pro lásku. Bůh hledá v nás lidech tvory, kteří by s ním milovali, kteří by měli podíl na jeho lásce, kteří by s ním uzavřeli smlouvu v lásce.

I Panna Maria se stala snoubenkou. Nejen snoubenkou svatého Josefa, ale i snoubenkou Ducha svatého.
Sponsa, snoubenka, nevěsta, to není jen žena od zásnub po mateřství. V tom je celý podíl ženy jako spolupracovnice mužovy, dárkyně inspirace, lásky, duchovní plodnosti manželského svazku. Ve vztahu k milujícímu muži je vlastně žena po celý život nevěstou, snoubenkou, je druhým pólem jeho člověčenství. Jak veliká je tato duchovní plodnost žen, spolupracovnic mužů, vidíme v literatuře, vidíme v dějinách světa, vidíme v dějinách církve.

Dante by nebyl ničím bez lásky k Beatrici, Michelangelo by nevytvořil svá díla bez Vittorie Colony. Platí snad o každém umělci, co jsem slyšel v důvěrné chvilce od jednoho básníka: Za to, co jsem mohl v životě vytvořit, vděčím po Bohu své ženě. Bez ní bych to nedokázal.

Dějiny světa znají heslo diplomatů: Cherchez la femme – za všemi událostmi hledej v pozadí ženu. Stejně tak se tajemství lásky muže a ženy vznášejí dějinami církve: nad vztahem svatého Jeronýma a svaté Pavly, svatého Františka z Assisi a svaté Kláry, svatého Jana z Kříže a svaté Terezie Veliké. Každý velký řád hledal doplněk v ženském sesterském řádu. Hluboká mystika svatého Dominika přináší největší ovoce v činech svaté Kateřiny Sienské.

Maria je proto zosobněním celistvosti ženství, které se dává světu v kráse panny, v oddané spolupráci nevěsty, v životodárnosti matky.

Odtud lze nejlépe posoudit, nakolik tak zvaná ženská emancipace, snaha po zrovnoprávnění ženy s mužem, dosáhla svého cíle.

Žena se sice velmi šťastně uplatňuje v mnoha dříve jen mužských oborech jako učitelka, lékařka, inženýrka, sekretářka, ale současně se jeví stále katastrofálnější nedostatek sil na původním, ženě vlastním poli: není ošetřovatelek nemocných, není žen, které by chtěly pečovat o útulnou domácnost pro muže a děti. Následky tohoto stavu pociťuje naše společnost velmi citelně: Nevychované děti ohrožují naši společnost kriminální činností. A sebegeniálnější vědec nebo umělec nemůže plnit dobře své poslání, když se o jeho lidské potřeby nestarají nesobecké ženské ruce. Žádný opravdový domov nevznikne bez ženy.

Proto není zbytečným počínáním stavět i dnešnímu světu před oči mariánský ideál plného ženství, které zahrnuje všechny tři složky – panenské dívčí zrání, ženu jako snoubenku, spolupracovnici, věčnou inspiraci muže a ženu jako matku, dárkyni života a vychovatelku osobností.

Oroduj proto za nás, svatá Boží Rodičko, abychom tě poznali, ctili a napodobovali.

Mons. Ladislav Simajchl

Poznámka redaktorky:
Mons. Ladislav Simajchl se narodil 4. června 1922 v Horních Hamrech (okr. Žďár nad Sázavou). Kněžské svěcení přijal 5. července 1948 v Brně. Jako duchovní potom působil v Kloboukách u Brna, v Brně – Králově Poli, v Panských Dubénkách a od roku 1981 až dosud ve Fryšavě pod Žákovou horou.

V roce 1992 mu Svatý otec Jan Pavel II. udělil titul Kaplan Jeho Svatosti s právem užívat titul „monsignor“.

Pro chytré hlavičky

A/ DOKRESLI OBRÁZEK

Pro měsíc květen jsou typické májové pobožnosti u kapliček zasvěcených Panně Marii. Zkus obrázek dokreslit tak, aby vypadal jako májová kaplička těsně před začátkem májové pobožnosti.

B/ VYMYSLI BÁSNIČKU PRO PANNU MARII

K májovým pobožnostem neodmyslitelně patří básničky o Panně Marii, pokus se nějakou vymyslet nebo najít a naučit se ji. Můžeš se nechat inspirovat třeba touhle:

Maminko naše, královno míru,

přimluv se za nás, vypros nám víru.

Pomoz, ať my děti Ježíše známe,

ať jsme vždy veselé, rádi se máme.

C/ VYDEJ SE POMODLIT KE KAPLIČCE

Zajdi se někdy během května pomodlit s rodinou k nějaké kapličce v okolí a řekni tam Panně Marii básničku, kterou jsi vymyslel(a) nebo se naučil(a).

D/ PŘIŘAĎ SLOVA

Dokážeš přiřadit 9 z níže napsaných slov k jejich významům?

HLOUPÝ, KŘEST, SHALOM, PODÍL, UŽASLÝ, HOSTINA, LETNICE, UČEDNÍK, VEČEŘE, HŘÍCH, ZPOVĚĎ, PASCHA, VÝMLUVA, VZKŘÍŠENÍ

1) Vyznání špatných skutků.

2) Jméno židovského svátku, při kterém na učedníky sestoupil Duch svatý.

3) Ten, kdo následuje mistra a učí se od něj.

4) Očištění člověka od hříchu a přijetí do církve.

5) Být naplněn údivem.

6) Opětovné spojení duše s tělem.

7) Porušení Božího zákona.

8) Velké jídlo pro mnoho lidí za účelem oslavy.

9) Hebrejský výraz pro „pokoj vám“.

Chytré hlavičky, neváhejte a své obrázky nebo básničky zašlete na e-mailovou adresu: klimesova@farnostpolicka.cz nebo doneste na faru. V příštím čísle Farního posla některá Vaše díla rádi otiskneme.

Ať se Vám daří a máte z tvůrčí práce radost!

Str. 24–25 připravila Věra Klimešová

Rozpis bohoslužeb na květen

Neděle 2. 5. 5. neděle velikonoční	7:30 Ja: 9:00 J: za živé a zemřelé členy rodiny Hruškovy, Cajzlovy, Šmerdovy, Velebovy, Málkovy a Špačkovy 10:30 Ja: za živé i zemřelé z rodiny Knytlovy a Zřídkaveselých 18:00 Ja:
Úterý 4. 5.	7:00 K:
Středa 5. 5.	18:00 Ja: za rodiče, sourozence a víru dětí v rodinách
Čtvrtek 6. 5.	18:00 Ja:
Pátek 7. 5.	18:00 Ja: za požehnání v manželství
Sobota 8. 5.	18:00 Ja: za Josefa Křivku a za rodiče z obojí strany
Neděle 9. 5. 6. neděle velikonoční	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelého Ladislava Fajmona, dceru a syna 10:30 Ja: za víru, lásku a Boží požehnání v rodinách 18:00 Ja:
Úterý 11. 5.	7:00 K:
Středa 12. 5.	18:00 Ja: za víru, zdraví a dary Ducha svatého pro vnoučata a pravnučku s prosbou o požehnání
Čtvrtek 13. 5. SLAVNOST NANEBE-VSTOUPENÍ PÁNĚ	18:00 Ja:
Pátek 14. 5. Svátek sv. Matěje	18:00 Ja: za syna Luboše
Sobota 15. 5.	18:00 Ja: za Zdenu Kuklovou, rodiče, manžela a dceru
Neděle 16. 5. 7. neděle velikonoční	7:30 Ja: za Františka a Annu Petruškovy 9:00 J: za živé a zemřelé farníky 10:30: 18:00 Ja:
Úterý 18 5.	7:00 K: na úmysly farníků na přímluvu sv. Josefa
Středa 19. 5.	18:00 Ja: za Františka Martinů, za rodiny Martinovy, Popelkovy a Soukalovy

Čtvrtek 20. 5.	18:00 Ja:
Pátek 21. 5.	18:00 Ja: za Ludmilu Vopařilovou
Sobota 22. 5.	18:00 Ja:
Neděle 23. 5. SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	7:30 Ja: za Ivanu Lichtágovou, živé a zemřelé členy rodiny 9:00 J: za zemřelé rodiče Švejdovy, syna Karla, dcery a živé tohoto rodu 10:30 Ja: za živé i zemřelé farníky 18:00 Ja:
Úterý 25. 5.	7:00 K:
Středa 26. 5. Památka sv. Filipa Neri	18:00 Ja:
Čtvrtek 27. 5. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	18:00 Ja:
Pátek 28. 5.	18:00 Ja:
Sobota 29. 5.	18:00 Ja: za rodinu Navrátilovu, Popelkovu, Müllerovu a Dittrichovu, živé i zemřelé
Neděle 30. 5. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	7:30 Ja: za prarodiče, jejich tři dcery a živé i zemřelé z toho rodu 9:00 J: za Františka Pospíšila, živé a zemřelé členy rodiny Pospíšilovy a Terenovy 10:30 Ja: za Jaroslava a Marii Machovy a prarodiče z obojí strany 18:00 Ja:
Pondělí 31. 5. Svátek Navštívení Panny Marie	18:00 Ja:
Úterý 1. 6. Památka sv. Justina	7:00 K:
Středa 2. 6.	18:00 Ja:
Čtvrtek 3. 6. SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ	18:00 Ja:
Pátek 4. 6.	18:00 Ja:
Sobota 5. 6. Památka sv. Bonifáce	18:00 Ja: za živé a zemřelé farníky
Neděle 6. 6. 10. neděle v mezidobí	7:30 Ja: 9:00 J: za Růženu Petržálkovou, rodinu Petržálkovu a Horákovu 10:30 Ja: za MUDr. Václava Paclíka 18:00 Ja: